

POSTANOWIENIE

Dnia 31 sierpnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marcin Łochowski

w sprawie z powództwa L. sp. z o.o. w W.
przeciwko P. K. i I. sp. z o.o. sp.k. w W.
o zakazanie czynów nieuczciwej konkurencji,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 31 sierpnia 2021 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 18 grudnia 2020 r., sygn. akt VII AGa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od L. sp. z o.o. w W. na rzecz P. K. i I. sp. z o.o. sp.k. w W. kwoty po 1350 (tysiąc trzysta pięćdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Powód L. sp. z o.o. w W. wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z 18 grudnia 2020 r., zaskarżając ten wyrok w całości, wnosząc o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i orzeczenie co do istoty sprawy. W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący powołał się na istniejące w sprawie istotne zagadnienia prawne:

1) Czy przez tajemnicę przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (t.j. Dz.U. z 2020 r., poz. 1913 ze zm., dalej: u.z.n.k.), należy rozumieć jedynie pojedyncze informacje składające się na zbiór informacji (bazę danych), czy też jako tajemnicę przedsiębiorstwa należy rozumieć również zbiór informacji (ich oryginalne zestawienie), niezależnie od jawności poszczególnych informacji składających się na bazę danych, w sytuacji gdy baza danych jako całość i szczególne zestawienie wszystkich informacji składających się na bazę danych, w tym tych, które jako pojedyncze informacje są przynajmniej częściowo jawne, a nie są powszechnie znane osobom zajmującym się tym rodzajem informacji (działającym w ramach tego samego rodzaju działalności gospodarczej) albo nie są łatwo dostępne dla takich osób, o ile uprawniony do korzystania z informacji lub rozporządzania nimi podjął, przy zachowaniu należytej staranności, działania w celu utrzymania ich w poufności?

2) Czy w świetle brzmienia art. 11 ust. 2 u.z.n.k., wola pracodawcy (wyrażona pracownikom w jakikolwiek sposób) do zachowania danej informacji w poufności, jest wystarczająca do tego, aby uznać tę informację za tajemnicę przedsiębiorstwa, w sytuacji, gdy pracodawca jako uprawniony do korzystania z informacji lub rozporządzania nimi podjął, przy zachowaniu należytej staranności, działania w celu utrzymania ich w poufności?

W odpowiedzi na skargę pozwani wnieśli o odrzucenie skargi, względnie odmowę przyjęcia jej do rozpoznania, ewentualnie jej oddalenie oraz każdorazowo zasądzenie od powoda kosztów postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie nowe, nierozwiązane dotychczas w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może przyczynić się do rozwoju prawa. Zagadnienie prawne powinno, przede wszystkim, być sformułowane w oparciu na okolicznościach mieszczących się w stanie faktycznym sprawy wynikającym z dokonanych przez sąd ustaleń (postanowienie Sądu Najwyższego z 7 czerwca 2001 r., III CZP 33/01), a jednocześnie być przedstawione w sposób ogólny i abstrakcyjny tak, aby umożliwić

Sądowi Najwyższemu udzielenie uniwersalnej odpowiedzi, niesprowadzającej się do samej subsumpcji i rozstrzygnięcia konkretnego sporu (postanowienia Sądu Najwyższego: z 15 października 2002 r., III CZP 66/02; z 22 października 2002 r., III CZP 64/02 i z 5 grudnia 2008 r., III CZP 119/08). Skarżący, wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne, powinien sformułować to zagadnienie, wskazać na wyłaniające się poważne wątpliwości interpretacyjne, przytoczyć argumenty prowadzące do rozbieżnych ocen i wykazać, że wyjaśnienie przedstawionego zagadnienia będzie miało znaczenie zarówno dla praktyki sądowej, jak i dla rozstrzygnięcia skargi kasacyjnej. Chodzi przy tym wyłącznie o poważne wątpliwości, wykraczające poza poziom zwykłych wątpliwości prawnych, które powstają niemal w każdym procesie decyzyjnym (postanowienie Sądu Najwyższego z 10 grudnia 2020 r., I CSK 19/20).

Sformułowane przez skarżącego zagadnienia prawne nie czynią zadość tym wymaganiom. Po pierwsze, z treści uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania nie wynika, aby w zakresie przedstawionych zagadnień prawych istniały w orzecznictwie lub doktrynie wątpliwości ani możliwe do przyjęcia rozbieżne interpretacje prawne. Autor skargi nie przedstawia również własnej argumentacji, prezentującej odmienne racje jurydyczne stojące za potencjalnie rozbieżnymi interpretacjami. Po drugie, przedstawione zagadnienia nie mają charakteru uniwersalnego, ale są ściśle osadzone w stanie faktycznym stanowiącym podstawę zaskarżonego postanowienia. Skarżący domaga się w istocie dokonania oceny prawidłowości zastosowania przez Sąd Apelacyjny przepisu objętego sformułowanymi zagadnieniami. Innymi słowy, skarżący nie dąży do uzyskania odpowiedzi na pytanie dotyczące wykładni pojęcia „tajemnica przedsiębiorstwa” w rozumieniu art. 11 ust. 2 u.z.n.k., ale przesądzenia, czy skonkretyzowany zbiór informacji w okolicznościach rozpoznawanej sprawy może zostać uznany za objęty taką tajemnicą. Po trzecie, treść sformułowanych przez skarżącego zagadnień prawnych stanowi niemal powielenie treści podniesionych w ramach podstaw kasacyjnych zarzutów. Nie ulega jednak wątpliwości, że są to dwa odrębne elementy konstrukcyjne skargi kasacyjnej (art. 398⁴ § 1 i 2 k.p.c.), podlegające ocenie na innych etapach postępowania kasacyjnego.

Według Sądu Najwyższego, nie ma przy tym innych przyczyn uzasadniających przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, w szczególności nieważności postępowania (art. 398⁹ § 1 pkt 3 k.p.c.).

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i zgodnie z art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. oraz § 10 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r., poz. 1800 ze zm.) obciążył powoda obowiązkiem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

ke